

Изх. № 23/06.11.2019 г.

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ

**ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране със сигнатура 902-01-54/16/10/2019

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с проекта на Закон за изменение и допълнение (ЗИД и „Законопроект“) на Закона за колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) от името на Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД) бих желал най-сърдечно да Ви благодаря за възможността да предоставим бележки, коментари и предложения по Законопроекта, както и по отделни текстове от ЗДКИСДПКИ в сегашната им редакция.

Следва да се отбележи, че е вече установена практика Народното събрание при транспониране на европейското право да приема нормативни актове и изменения и допълнения в тях, максимално отчитайки националната специфика на капиталовия пазар, като съобразява това законодателство с размерите, обхвата и мащабите на дейността на професионалните пазарни участници и спецификата на пазара у нас.

Във връзка със ЗИД на ЗДКИСДПКИ бихме желали да насочим Вашето внимание към някои наши конкретни бележки, коментари и предложения по Законопроекта, както и по действащи текстове на ЗДКИСДПКИ.

На първо място, при преглед на законодателството във връзка с паричните сметки на колективните инвестиционни схеми (КИС) при банката депозитар се установява, че по принцип Директива 2009/65/ЕО относно координирането на законовите, подзаконовите и

административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа („Директива 2009/65“) и Делегиран регламент (ЕС) 2016/438 за допълнение на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на задълженията на депозитарите („Регламент 2016/438“) **не въвеждат ограничени тези сметки да се разкриват само в банката депозитар на фонда**, същевременно в нашето законодателство тази възможност е неясно формулирана, като е необходимо да бъдат прецизирани съответните текстове, които регулират депозитарната дейност.

Ето как изглеждат приложимите текстове на Директива 2009/65 и Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ):

Директива 2009/65	ЗДКИСДПКИ
<p>Съгласно чл. 22, параграф 4 от Директива 2009/65:</p> <p>„4. Депозитарят осигурява извършването на подходящ мониторинг на паричните потоци на ПКИПЦК и в частност, че <u>всички плащания, извършени от инвеститорите или от тяхно име при записването на дялове на ПКИПЦК</u>, са получени и че всички парични средства на ПКИПЦК са осчетоводени по парични сметки, <u>които:</u></p> <p>а) са открити на името на ПКИПЦК или на името на управляващото дружество, действащо от името на ПКИПЦК, или на името на депозитаря, действащ от името на ПКИПЦК;</p> <p>б) са открити при субект, посочен в член 18, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2006/73/ЕО на Комисията (1); и</p> <p>в) се управляват в съответствие с принципите, предвидени в член 16 от Директива 2006/73/ЕО.</p>	<p>Съгласно чл. 35а, ал. 4 ЗДКИСДПКИ:</p> <p>„(4) Депозитарят осъществява наблюдение на паричните потоци на колективната инвестиционна схема, включително <u>следи дали всички плащания, извършени от инвеститорите или от тяхно име и за тяхна сметка при записването на дялове на колективната инвестиционна схема, са получени и осчетоводени по сметки, които:</u></p> <p>1. са открити на името на колективната инвестиционна схема или на името на управляващото дружество, действащо от името и за сметка на колективната инвестиционна схема, или на името на депозитаря, действащ от името и за сметка на колективната инвестиционна схема;</p> <p>2. са открити <u>„в централна банка, банка, лицензирана по реда на Закона за кредитните институции, банка, лицензирана в държава членка, или банка, получила разрешение в трета държава, и</u></p> <p>3. се управляват при спазване на ал. 5.“</p>

При сравнение на релевантния текст на чл. 22, параграф 4 от Директива 2009/65 с този на чл. 35а, ал. 4 ЗДКИСДПКИ може да се направи заключение, че съгласно Директива 2009/65 **всички парични средства (не само получените от инвеститорите при записване на дялове) могат да бъдат държани при друга банка**, докато при тълкуване на имплементиращата разпоредба на ЗДКИСДПКИ възможността за разкриване на парични сметки на колективни инвестиционни схеми (КИС) в други банки, извън банката депозитар, може да се приеме, че важи **само за плащанията, получени от инвеститорите при записване на дялове**. При всички положения текстът на чл. 35а, ал. 4 ЗДКИСДПКИ е по-рестриктивен от текста на чл. 22, параграф 4 от Директива 2009/65, налага по-големи ограничения на българските управляващите дружества (УД), отколкото предвидените в европейското законодателство, тъй като да оперират с паричните средства на управляваните КИС, с оглед осъществяване на инвестиционната стратегия на фондовете, включително при извършване на сделки с определени видове ценни книжа, трансгранични сделки, сделки с

някои деривативи, използване на поддепозитари, разкриване на парични сметки в трети държави и пр. Текстът на чл. 35а, ал. 4 ЗДКИСДПКИ не отчита и обстоятелството, че съгласно чл. 35, ал. 2 ЗДКИСДПКИ депозитар на КИС могат да бъдат и инвестиционни посредници, които не са банки.

Като се добави общото изискване по чл. 34, изр. посл. от ЗДКИСДПКИ, депозитарят да извършва всички плащания за сметка на КИС, формулировките в нашия закон още повече се отдалечават от духа и буквата на съответните разпоредби на европейското законодателство:

„Чл. 34. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 20.12.2013 г.; изм. изцяло, бр. 76 от 2016 г., в сила от 30.09.2016 г.; изм., бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г.) Безналичните финансови инструменти, притежавани от колективната инвестиционна схема, се вписват в депозитарна институция по смисъла на § 1, т. 79, буква „б“ от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, а останалите ѝ активи се съхраняват в депозитар. В случай че депозитарят е инвестиционен посредник, паричните средства се съхраняват при условията на чл. 92 и 93 от Закона за пазарите на финансови инструменти. **Депозитарят извършва всички плащания за сметка на колективната инвестиционна схема.**“

В чл. 9 и 10 на Регламент 2016/438 са доразвити задълженията на депозитаря по отношение на паричните средства по начин, който показва, че се допуска възможността да има парични сметки извън депозитаря. Напр. съгласно чл. 9, ал. 3 от Регламент 2016/438 УД или КИС предоставят на депозитаря цялата информация, свързана с откриване на нови парични сметки, а съгласно чл. 10, параграф 2 е предвидено задължение на управляващото дружество или КИС да предоставят на депозитаря цялата информация във връзка с дадена парична сметка, открита в трета държава. При тълкуване на тези текстове може да се заключи, че УД може да разкрива парични сметки и в други кредитни институции, като следва да държи в течение банката депозитар за всички такива сметки, за да може тя да изпълнява своите законово вменени задължения при осъществяване на депозитарната си дейност, да извършва съответните равнища и проверки за съответствие на активите на нормативните изисквания.

В тази връзка предлагаме да се синхронизират съответните разпоредби на ЗДКИСДПКИ с европейското законодателство, като съществуващите ограничения и рестрикции, надхвърлящи европейската правна рамка по отношение на разкриването и управлението на парични сметки, да отпадат.

Предлагаме чл. 35а, ал. 4 ЗДКИСДПКИ да бъде редактиран по следния начин:

„(4) Депозитарят осъществява наблюдение на паричните потоци на колективната инвестиционна схема, включително следи дали всички плащания, извършени от инвеститорите или от тяхно име и за тяхна сметка при записването на дялове на колективната инвестиционна схема, са получени и дали всички парични средства на колективната инвестиционна схема са осчетоводени по сметки, които:“.

Съответно, предлагаме чл. 34, изр. посл. ЗДКИСДПКИ предлагаме да се редактира по следния начин:

„Депозитарят извършва **вечен** плащанията за сметка на колективната инвестиционна схема, за които са му поверени парични средства на колективната инвестиционна схема по сметките при него“.

На второ място, във връзка с § 39 и предложението по чл. 185 ЗДКИСДПКИ, предлагаме текстът на чл. 185 от ЗДКИСДПКИ, отнасящ се до съхраняването на безналичните финансови инструменти и други активи на националния инвестиционен фонд (НИФ), да не се променя с включването на чл. 25 от ЗДКИСДПКИ в текста на разпоредбата и да остане в сегашната си редакция, приета през 2013 г.

Ако се включи чл. 25 в текста на разпоредбата на чл. 185, ще се реферира към изискването в режима на депозитарите на КИС депозитарят да не е свързано лице с управляващото дружество, с членовете на управителните или контролните му органи, с инвестиционното дружество, с лицата по чл. 10 или с друго лице, което изпълнява управителни функции в инвестиционното дружество, както и с лица, които контролират инвестиционното дружество. Генерално, тъй като НИФ са и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), режимът на НИФ следва да се урежда през призмата на уредбата на АИФ, а не през регулацията на КИС.

Включването на спазването на изискванията на чл. 25 от ЗДКИСДПКИ в режима на НИФ е непропорционално и се явява случай на **gold plating**¹. В Директива 2011/61/ЕС относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 („Директива 2011/61“) липсва подобно изискване, като се изисква единствено лицето, което управлява АИФ да не извършва дейност и като депозитар на управлявания АИФ (чл. 21, параграф 4, б. „а“).

Следва да се отбележи, че при това режимът на депозитарите на АИФ е много детайлно разписан. Спрямо АИФ има множество изисквания за избягване на конфликти на интереси. При този детайлно разписан режим на депозитарната дейност в Директива 2011/61, съвсем не е случайно, че не е въведена забрана за свързаност на лицата, управляващи АИФ (ЛУАИФ) с депозитаря и би било нецелесъобразно да се включва подобен текст в режима на НИФ като подвид на АИФ, поради твърде непропорционалния му характер. Следва да се отбележи, че при конструиране на режима на НИФ бс преценено те да не бъдат някакво бледо копие на модела КИС, а да са действителен алтернативен вариант, допускащ по-голяма свобода за осъществяване на гъвкав инвестиционен мениджмънт с оглед генериране на по-висока доходност и привличане на инвеститори с по-рисков профил.

Освен това, би следвало да се направи и оценка на въздействието, което следва да се извърши въз основа на детайлно проучване на действащия режим на НИФ. Понастоящем у нас съществуват и извършват дейност само три НИФ, но нямаме информация за някакви негативи при тях, свързани със съхраняването на средствата им от банките депозитари при съществуващия режим.

Считаме, че по-масабни промени в режима на НИФ може да се направят в рамките на бъдещи промени в общия режим на АИФ, каквито се предвиждат във връзка с уреждането на възможността АИФ да могат да бъдат предлагани и на дребни инвеститори, включително и при условията на публично предлагане на дяловете.

С още по-силно основание може да се иска заличаване на този текст от Законопроекта, ако се анализират разпоредбите на Директива 2009/65 относно изискванията към депозитаря на КИС. Около режима на КИС е създаден орсол на най-успешен бранд в европейската финансова индустрия, доколкото в него са залегнали множество изисквания и ограничения и предпазни механизми, насочени към управление на риска, диверсификация и защита на инвеститорите, особено на дребните инвеститори. Това е режим, който служи за модел и успешно се пренася в много държави извън Европейския съюз и Европа, включително в Азия и Латинска Америка. Но и в чл. 25 от Директива 2009/65 не се съдържа забрана за банката депозитар да бъде свързано лице с управляващото дружество на КИС.

Текстът гласи:

¹ Gold plating - въвеждане в националното законодателство на по-големи рестрикции и тежести, отколкото приложимите в подлежащото на имплементиране право на Европейския съюз.

„Член 25

1. **Едно и също дружество не може да извършва дейност като управляващо дружество и като депозитар.**

2. В контекста на съответните си функции управляващото дружество и депозитарят действат независимо и единствено в интерес на притежателите на дялове.“

Европейската регулация в това отношение разчита на рисково-базиран подход, детайлно разписване на задълженията на депозитаря и ограничаване на конфликтите на интереси, а множество подобни текстове са включени в ЗДКИСДПКИ.

В този смисъл предлагаме следната редакция на чл. 25 от ЗДКИСДПКИ, която да отрази този подход:

„Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 20.12.2013 г., изм. - ДВ, бр. 76 от 2016 г., в сила от 30.09.2016 г.) (1) Депозитарят, както и членовете на управителните и контролните му органи не могат да бъдат едно и също ~~или свързано~~ лице с управляващото дружество **на колективната инвестиционна схема. е членовете на управителните или контролните му органи, с инвестиционното дружество, с лицата по чл. 10 или с друго лице, което изпълнява управителни функции в инвестиционното дружество, както и с лица, които контролират инвестиционното дружество.**“

Допълнително предоставяме и някои други бележки и предложения, които са изложени в Приложение № 1 към настоящото писмо.

С най-сърдечни пожелания за ползотворна работа!

С уважение:

Петко Кръстев
Председател на УС на БАУД

I. БЕЛЕЖКИ, КОМЕНТАРИ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПО ПРОЕКТА НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА АКЦИОНЕРИТЕ И ПО ДЕЙСТВАЩИЯ ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА НА АКЦИОНЕРИТЕ

1. Предложение по § 14 и чл. 49:

Предлагаме изразът „двадесет или повече от двадесет на сто от гласовете в общото събрание“ да се замени с изречение 30 или повече от 30 на сто от гласовете в общото събрание“.

§ 14. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава второ изречение, както следва:

„Значително влияние по смисъла на предходното изречение е налице в случаите на пряко или непряко притежаване на 30 или повече от 30 на сто от гласовете в общото събрание на емитент, определени съгласно чл. 145 и 146 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Мотиви: В чл. 49, ал. 1 се прави промяна, съгласно която УД, действащо за сметка на всички управлявани от него КИС или други ПКИ, не може да придобива акции с право на глас, които биха му позволили да упражнява значително влияние върху управлението на емитент, като в стойностно изражение е възприет прагът от 20 на сто и повече от 20 на сто съгласно на Международен счетоводен стандарт (МСС) 28 „Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия“.

Приветстваме въвеждането на конкретно по размер инвестиционно ограничение с оглед установяването на значително влияние върху емитент, което да служи за ориентир на бизнес. Така ще се внесе яснота и стабилност на обществените отношения, свързани с инвестициите на управлявани от УД КИС в един емитент.

Същевременно, следва да се отбележи, че МСС 28 и изобщо МСС, не би следвало да служат като пряк източник на правила, отнасящи се до инвестиционните ограничения на КИС и управляващите ги УД и техния пруденциален режим, тъй като предназначението на счетоводните стандарти е изготвянето на коректна информация, която издържа на глобална сравнимост и критичност, тяхна цел е финансовите отчети на предприятията да предоставят верна информация, която да подпомогне инвеститорите в разбирането на балансовите и задбалансовите инструменти.

С всяка една промяна на МСС 28, които се приемат от Борда по МСС (IASB), а не от законодателен орган на Европейския съюз или Република България, инвестиционните ограничения на КИС биха загубили своята релевантност в качеството си на изначално основание, послужило за въвеждане в закона на конкретните стойности на тези ограничения.

Бихме могли също да посочим, че като се възприема твърдо фиксирано стойностно изражение на значителното влияние съгласно МСС 28, не се отчита гъвкавостта, която все пак този счетоводен стандарт предоставя, доколкото в него е предвидено, че прякото или непрякото притежаване на дялово участие в размер на 20 или повече на сто в Общото събрание на акционерите (ОСА) на емитента не винаги предполага установяване на значително влияние върху него, напр. в случаите, когато КИС и УД не гласуват на ОСА на емитента, не упражняват правото на глас. Считаме, че следва да се предвиди подобно изключение, когато УД и КИС са пасивни инвеститори, с чисто портфейлен характер на тяхната инвестиция. Такива впрочем, по своя характер и предназначение са всички КИС.

Считаме, че в по-голяма степен следва да се отчита и националната специфика на съответните пазари, особено когато тяхната ликвидност и дълбочина не са на нивото на тези в развитите в капиталово отношение държави, в които функционират значително количество и големи като пазарна капитализация дружества. Един по-висок размер, чрез който се определя установяване на значително влияние върху емитент, би отчел стапа на развитие на

българския капиталов пазар, който все още се квалифицира като „граничен“ (frontier market) и би бил един буфер, който компенсира липсата на коректив в случаите на пасивни инвестиции. Освен това, понеже при създаването на АДСИЦ се изисква участие на институционални инвеститори от 30% от капитала на учредявания АДСИЦ и има КИС, които са били учредители, за този случай следва да се предвиди дерогация от забраната за установяване значително влияние, като се допусне дялово участие до 30% в капитала на АДСИЦ, за да може и занапред КИС да могат да участват в учредяването на АДСИЦ и да имат активна роля във формирането на капитала.

Не на последно по важност място е и обстоятелството, че новата разпоредба в този си вид може да принуди българските КИС да пренасочат извън България инвестициите си в дялови ценни книжа, като инвестират в акциите на големи по пазарна капитализация и брой акции в обращение дружества, листвани на пазарите в Западна Европа и САЩ, като причината за това ще бъде възможността да се направи голяма инвестиция като абсолютен размер, без обаче да се придобива значителен процентен дял от капитала на такива дружества.

Ако все пак се запази сегашната редакция на текста в Законопроекта, то да се включат изключенията, предвидени в МСС 28, в който е разписано, че е налице значително влияние, освен когато категорично може да бъде доказано обратното и се отчете положението, че може да не е налице значително влияние в предприятието, в което е инвестирано, когато се загуби властта за участие в процеса на вземане на решения, свързани с финансовата и оперативната политика на предприятието, в което е инвестирано и че загубата на значително влияние може да се прояви със или без промяна в абсолютните или относителни нива на собственост.

2. Предложение по § 18

А) По чл. 86, ал. 6:

Предлагаме изразът „или по чл. 201“ да се отдели със запетая и след нея да се добави изразът „или е регистрирано по Раздел IV на Глава Двадесета“.

„(6) Управляващото дружество не може да осъществява дейност, различна от дейността, за която е получило лиценз по ал. 1 и 2 или по чл. 201, или е регистрирано по Раздел IV на Глава Двадесета“.

Мотиви: УД може да се регистрира и като лице, което управлява АИФ, които не са НИФ, при което следва да не му се забранява да осъществява по занятие управлението на АИФ, чиито активи не надвишават тези по чл. 197, ал. 1 от ЗДКИСДПКИ.

Б) Текстът на § 18 от проекта за ЗИД, т. 4, изречение първо от предложената нова ал. 8 предлагаме да се измени по следния начин:

„(8) Управляващо дружество, може да управлява алтернативен инвестиционен фонд, без да има издаден лиценз по чл. 201, при условие, че стойността активите на фонда не надвишава праговете, установени в чл. 197, ал. 1, без значение на вида на активите.“

Мотиви: Единственият законоустановен критерий за прилагане на процедурата по лицензиране, респективно регистриране на лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, (ЛУАИФ) е **размерът** на активите, посочен чл. 197, ал. 1. Нито в чл. 197, ал. 1, нито някъде другаде било в българското, било в европейското законодателство **видът** на активите не е установен като критерий за това каква процедура по вписване на ЛУАИФ да се приложи – регистрационна или лицензионна. Не съществува също така нито в българското, нито в европейското законодателство ограничение за случаите, когато ЛУАИФ е управляващо

дружество (УД) – няма забрана нито на национално, нито на европейско ниво УД, регистрирано като ЛУАИФ, да управлява АИФ с портфейл, включващ активи, различни от финансови инструменти, нито пък има нормативно изискване в такива случаи УД да се лицензира като ЛУАИФ.

По-конкретно, нито на национално, нито на европейско ниво не съществува нормативна разпоредба, нито законодателна конструкция, включително и чрез систематично тълкуване на правните норми, която да изисква получаването на лиценз за ЛУАИФ от УД, възнамеряващо да управлява портфейл, включващ активи, различни от финансови инструменти. Напротив, европейската практика – на бизнеса и регулаторите в много европейски държави е в обратния смисъл.

3. Предложение по § 20 и чл. 91, ал. 3.

Предлагаме следната редакция на ал. 3 на чл. 91:

„Чл. 91

(3) При нарушение на някое от изискванията за ликвидност, определени в наредба, управляващото дружество е длъжно да уведоми заместник-председателя в 7-дневен срок от извършване на нарушението, като посочи причините за нарушението и предложи **конкретен срок** и конкретни мерки за неговото отстраняване. Нарушението следва да бъде отстранено в срок до един месец от неговото извършване, освен ако заместник-председателя **не определи по-дълъг срок**. Заместник-председателят в 7-дневен срок от уведомяването по изречение първо може да определи други мерки за отстраняване на нарушението.“

Мотиви: Фиксирането на твърд срок от 1 месец означава, че УД може да бъде санкционирано след изтичане на такъв срок, независимо от причините за забавата. Считаме, че по-удачно и съобразено с пазарната конюнктура би било УД, наред с конкретни мерки, да предложи на регулатора и срока за осъществяването им. В практиката има много случаи, когато се налага да се предприемат действия, свързани с ликвидността, включващи сложни като състав и времетраене трансакции, реструктуриране и ребалансиране на портфейл, други реорганизации, конверсия на инструменти, привличане на средства и може да се наложи срокът да надхвърли 1 месец. При такава ситуация е целесъобразно с КФН да се съгласува такъв срок, който да е разумен с оглед задачите, които трябва да се изпълнят и стъпките, които трябва да се предприемат. Такъв е моделът на ал. 2 на чл. 91, където не се фиксира минимален срок за възстановяване на собствения капитал, предвид и по-дългите срокове за провеждане на някои корпоративни събития като Общо събрание на акционерите процедури по увеличаване на капитала, които може да представляват сложен фактически състав.

4. Предложение по чл. § 22 и чл. 93, ал. 2, изр. второ.

Считаме, че промяната в ал. 2 не следва да се приема. Спецификата на дейността на УД не изисква такава промяна, при която дружеството не само да се управлява, но и представлява съвместно най-малко от две лица, отговарящи на изискванията, предявявани спрямо членовете на управителния орган на УД. В Директива 2009/65/ЕО относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) („Директива 2009/65“) също липсва подобно изискване и въвеждането му би било непропорционално и неоправдано, особено като се има предвид, че всички директори са

квалифицирани и отговарят на всички високи изисквания към дейността им. Следва да се има предвид по-конкретно разпоредбата на чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Директива 2009/65, която изисква лицата, ръководещи фактически дейността на дружеството да имат добра репутация и опит и решенията за дейността на УД да се взимат от най-малко две лица, отговарящи на тези изисквания, без да е необходимо и представителството на дружеството да се осъществява от най-малко две лица. Въвеждането на подобни изисквания при банките и ИП не може да служи като основание за автоматично въвеждане на подобно правило и към УД, предвид различията в дейността им, техния бизнес модел и в рисковия им профил.

5. Предложение по § 35 и чл. 156, ал. 2 (нова).

Предлагаме ал. 2 на чл. 156 да придобие следната редакция:

„(2) В 7-дневен срок от датата, на която преобразуването поражда действие, управляващото дружество на приемащата или новоучредена колективна инвестиционна схема представя в комисията издадения от централния регистър на ценни книжа акт за deregистрация на съответните емисии дялове, съответно акт за регистрация на новоучредената колективна инвестиционна схема, както и окончателен доклад на одитора по чл. 150.“

Мотиви: Редакцията касае отпадането на изискването за представяне на издаден акт за регистрация на приемащата колективна инвестиционна схема след производство по преобразуване чрез вливане. В хипотезата на преобразуване на колективна инвестиционна схема чрез вливането ѝ в съществуваща колективна инвестиционна схема, е налице универсално правопреемство, като притежателите на дялове на преобразуващата се колективна инвестиционна схема стават притежатели на дялове на приемащата колективна инвестиционна схема. В този смисъл, издаване на акт за регистрация на вече съществуващата емисия дялове на приемащата колективна инвестиционна схема в 7-дневен срок от датата, на която преобразуването поражда действие, е нецелесъобразно и би довело до практически проблеми.

6. Предложение по чл. 194:

А) Създава се нова ал. 5 на чл. 194 със следното съдържание:

„(5) За алтернативния инвестиционен фонд от отворен тип се прилага глава XV „Дружество“ от Закона за задълженията и договорите, с изключение на чл. 359, ал. 2 и 3, чл. 360, 362, чл. 363, букви „в“ и „г“ и чл. 364, доколкото в този закон или в правилата на фонда не е предвидено друго.“

Б) Създава се нова ал. 6 на чл. 194 със следното съдържание:

(6) Алтернативният инвестиционен фонд се смята за учреден от вписването му в регистъра по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор.“

В) Досегашната ал. 5 на чл. 194 става ал. 7.

Мотиви: Към настоящия момент е налице законодателна празнота по отношение на правната форма, в която могат да се организират алтернативните инвестиционни фондове от отворен тип. Тази празнота е възможно да се запълни като се предвиди организационна форма по подобие на договорните фондове, чрез съответна препратка към приложимите за договорните фондове разпоредби на ЗЗД. Като основание за такава препратка е разпоредбата

на чл. 194 ал. 4 ЗДКИСДПКИ, съгласно която „За определяне на едно предприятие за колективно инвестиране като алтернативен инвестиционен фонд е без значение: 1. дали е от отворен или от затворен тип; 2. дали е организирано като договорен фонд, като тръст, като инвестиционно дружество или в друга правна форма; 3. дали е регистрирано, лицензирано или има седалище в държава членка или в трета държава; 4. дали осъществяването на дейността му е предмет на регистрационен или лицензионен режим; 5. правноорганизационната форма на лицето, което го управлява.“

6. Предложение по за нов чл. 242а:

Създава се нов чл. 242а със следното съдържание:

„Чл. 242а (1) Публично предлагане на акции или дялове на алтернативен инвестиционен фонд се допуска след публикуване на проспекта, като правилата на чл. 182 – 184 се прилагат съответно.

(2) Допускане до търговия на акции или дялове на алтернативен инвестиционен фонд от отворен тип може да се извърши при съответно прилагане на глава трета „д“.

(3) Публично предлаган алтернативен инвестиционен фонд може се управлява само от управляващо дружество.“

Мотиви: От изключителна важност за развитието и на законодателството, и на бизнеса в сектора е предвиждането на възможност за допускане на алтернативни инвестиционни фондове до търговия на регулиран пазар. Комисията за финансов надзор в досегашната си практика отчита, че в закона не е налице изрично предвидена процедура за допускане на АИФ, различен от НИФ, до търговия на регулиран пазар и посочва, че въвеждането на възможността АИФ, различен от НИФ, да е борсово търгуван фонд, е въпрос на развитие на законодателството.

7. По § 61, т. 4 и 5 и чл. 273, ал. 6 и 7 (нови).

Възразяваме срещу създаването на новите състави на нарушение, поради това, че няма такова изискване по европейското законодателство и поради това, че съществува достатъчно подробна уредба на задълженията спрямо съдържанието на информацията и санкциите за нарушението им.

8. Предложение по §65:

Създава се т. 1, както следва:

Създава се нова т. 21 в чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор със следното съдържание:

„21. алтернативните инвестиционни фондове.“

Мотиви: Към настоящия момент е налице законодателна празнота относно воденето на регистър на алтернативните инвестиционни фондове (от КФН). Това води до липса на яснота, както и до практически затруднения при вписването на подлежащи на вписване АИФ в Регистър БУЛСТАТ, откъдето пък съществува практиката да се изисква предходно решение за вписване в регистър на КФН. С предвиждането на отделен регистър на алтернативните инвестиционни фондове чрез създаването на нова т. 21 в чл. 30, ал. 1 от

Закон за Комисията за финансов надзор се цели отстраняването на тази законодателна празнота.